

El cel de maig

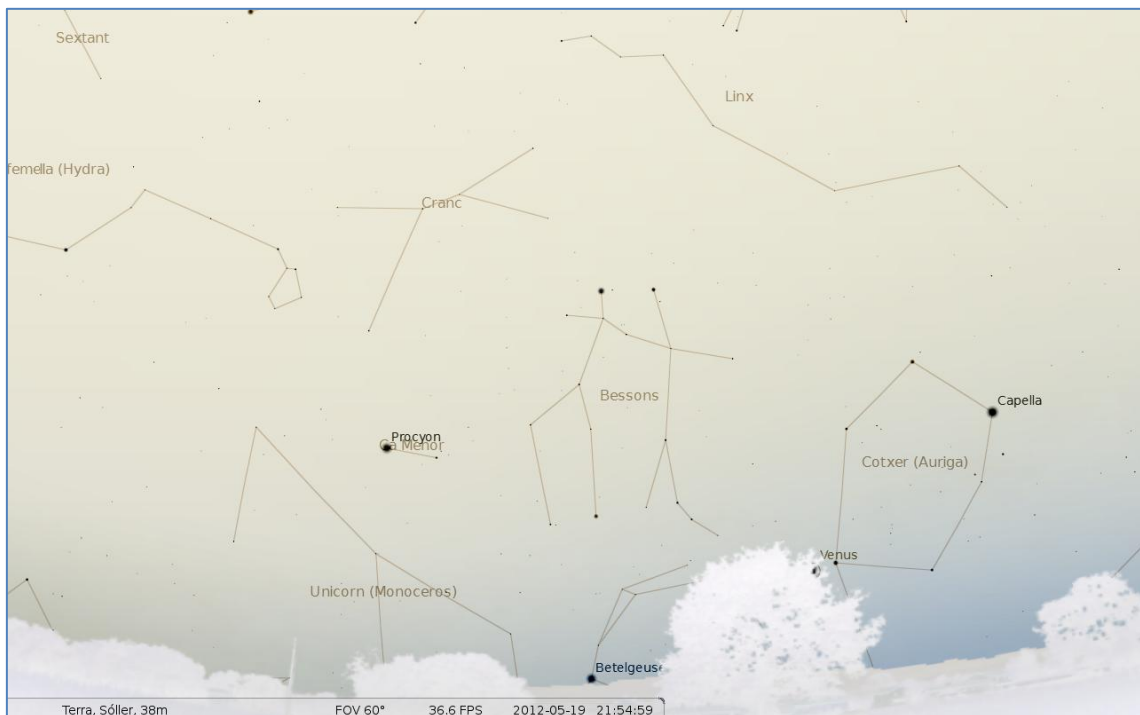
Principals objectes visibles

✦	Constel·lacions	p.2
✦	Objectes de cel profund	p.10
✦	Planetes	p.32
✦	Objectes menors	p.35
✦	Referències i enllaços	p.37

Constel·lacions

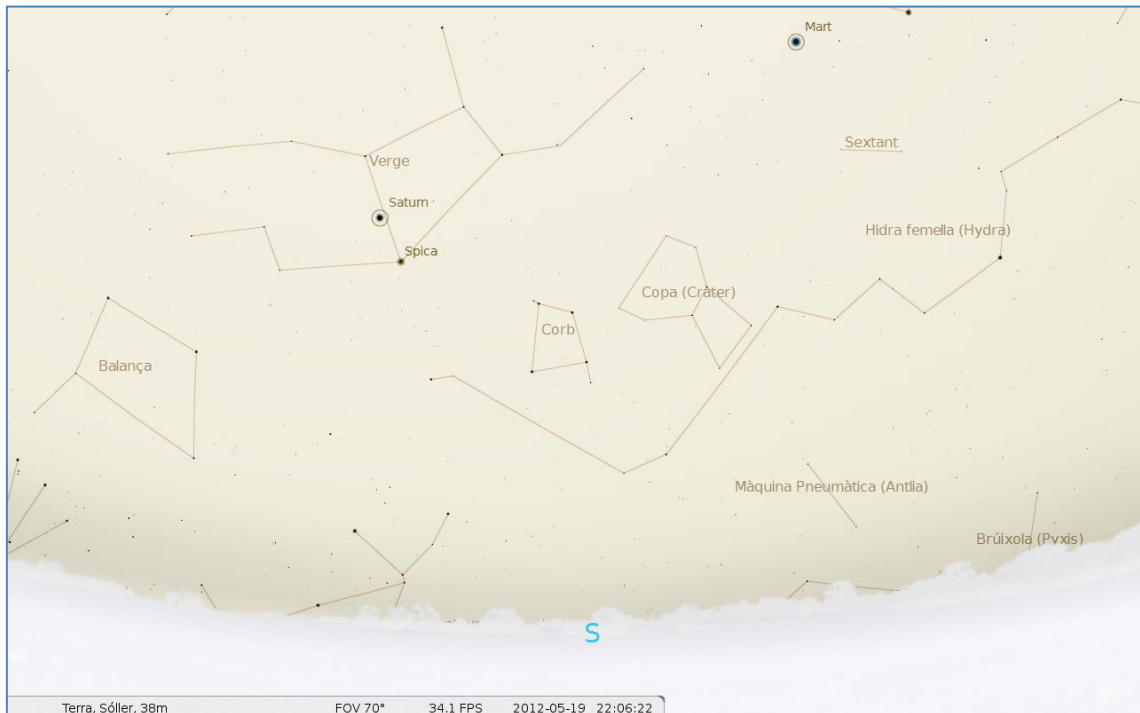
(20h TU, 22h local)

Continuant amb la tònica del cel d'abril, al cel de maig les constel·lacions hivernals estan cada cop més i més baixes posant-se cada vegada més prest. Així, a les 22h (hora local) tenim, just després de la posta de sol, aquest cel:

Veiem clarament com només podem contemplar tres dels sis vèrtexs de l'hexàgon d'hivern: Capella, Càstor i Procyon. La major part de les constel·lacions d'hivern ja s'han post (Taure, Orió, Ca Major...), i les que podem contemplar a primera hora de la nit estan molt prop de l'horitzó Oest. Només Cranc, que a l'hivern es troba pràcticament zenital, ens acompanyarà durant una hora i mitja més abans de posar-se.

Cap el sud trobam el cel primaveral en tota la seva esplendor. Podem trobar-hi totes les constel·lacions d'aquesta època:

Les zodiacals Lleó, Cranc i Verge marquen el camí de l'eclíptica que divideix el cel de maig: al nord de l'eclíptica hi trobem Arcturus, el guardià de les Ósses, marcant l'inici de la constel·lació del Bover; mentre que a la seva dreta hi podem trobar (o més bé intuir) dues constel·lacions molt febles però molt riques en objectes de Cel Profund: Els Cans Llebrers (**Canes Venaciti**) i la cabellera de Berenice (**Coma Berenice**). Per trobar-les hem d'observar el cel que hi ha entre l'Óssa major, el Bover i el Lleó.

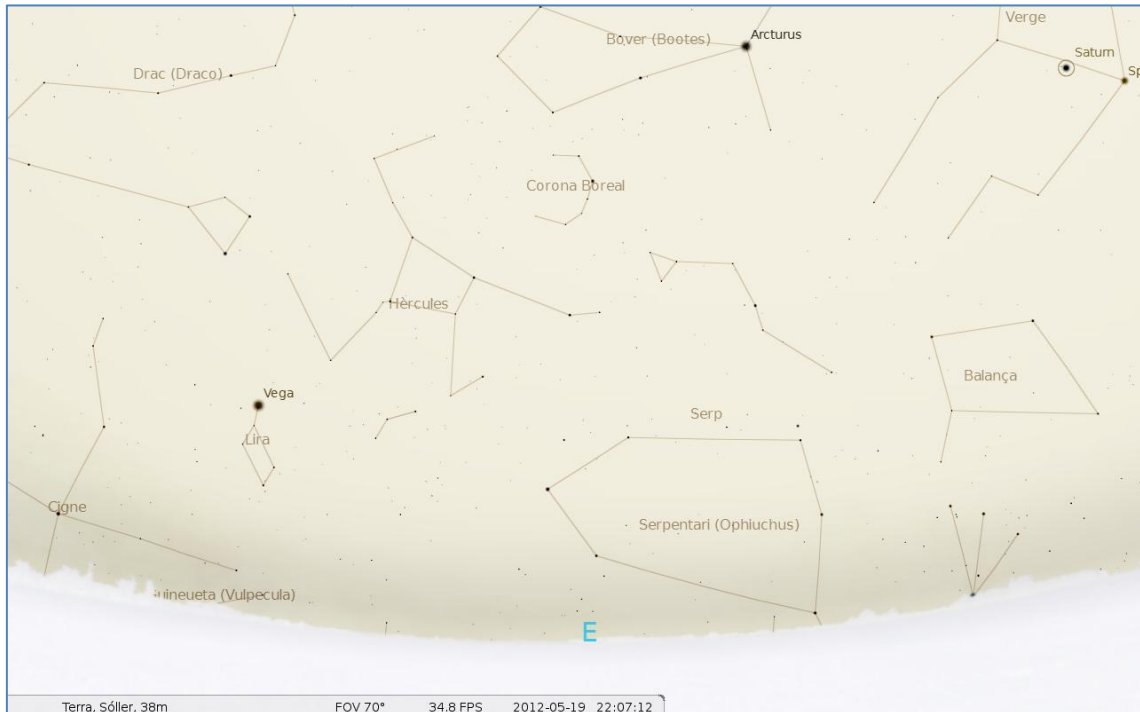
Al sud de l'eclíptica hi trobem el trio de constel·lacions primaverals que es relacionen amb Zeus: la Hidra femella (**Hydra**)¹, el corb (**Corvus**) i la copa (**Crater**).

Conta la llegenda que Zeus va enviar el corb a buscar aigua amb una copa. Aquest es va entretenir menjant-se unes figues madures que va trobar al camí i per justificar la tardança va posar com excusa que l'havia atacat una serp marina. Zeus s'adonà de l'enganyifa i va castigar el corb a tenir el plomatge de color negre i a passar set eternament; degut a la qual cosa té aquest cloqueig tan particular.

Després va col·locar tots els personatges del mite al cel, un al costat de l'altre. Ara bé, de les figues no en parlen més...

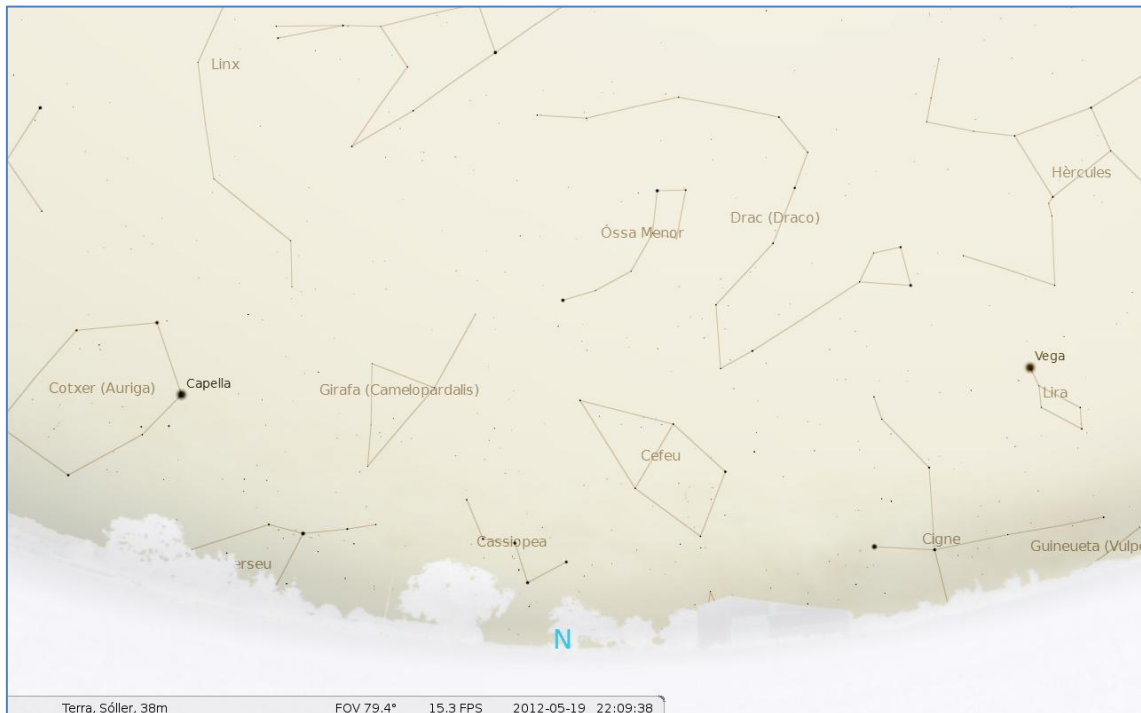
¹ Recordem que al cel hi ha dues Hidres: la femella (**Hydra**) i el mascle (**Hydrus**), situat a l'hemisferi austral quasi al costat del Pol sud celest.

El cel a l'est (20:00 h TU, 22:00 h hora local) comença a estar ocupat per les constel·lacions d'estiu. Ja es pot fer un seguiment a Hèrcules i a Corona Boreal, però encara falta per tenir-les en la posició més adient per observar-ne els objectes de cel profund i la seva forma.

Ja podem veure Hèrcules, Corona Boreal i Lira. Just davall la Lira puja la constel·lació del Cigne (**Cygnus**): el triangle d'estiu puja lentament i ja en podem veure, a primera hora de la nit, dos dels tres vèrtexs que li donen forma.

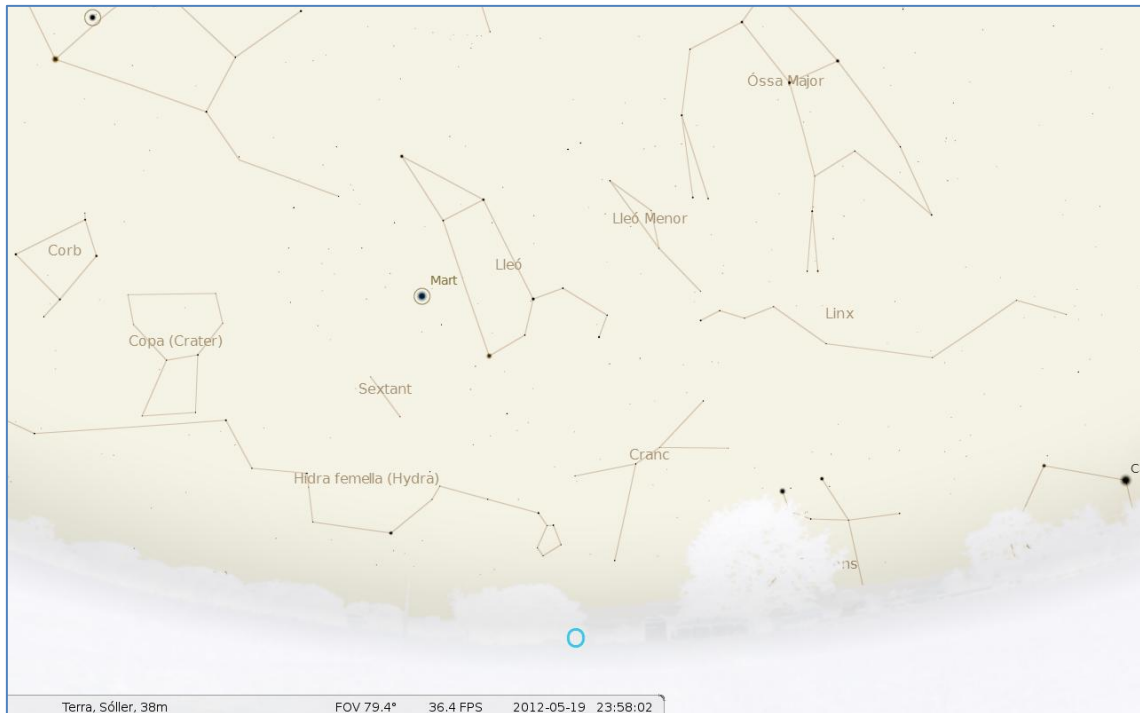
Pel que fa a les constel·lacions circumpolars, es presenten amb aquesta formació cap a la posta de Sol:

Tenim a l'Óssa major a la zona més meridional possible (fora de pla), mentre que Cassiopea es molt difícil de veure degut a la seva posició relativament baixa. Tant el Drac (**Draco**) com Cefeu (**Cepheus**) són visibles a primera hora de la nit. És un bon moment per repassar els objectes de cel profund de la gran Óssa.

Constel·lacions (22h TU)

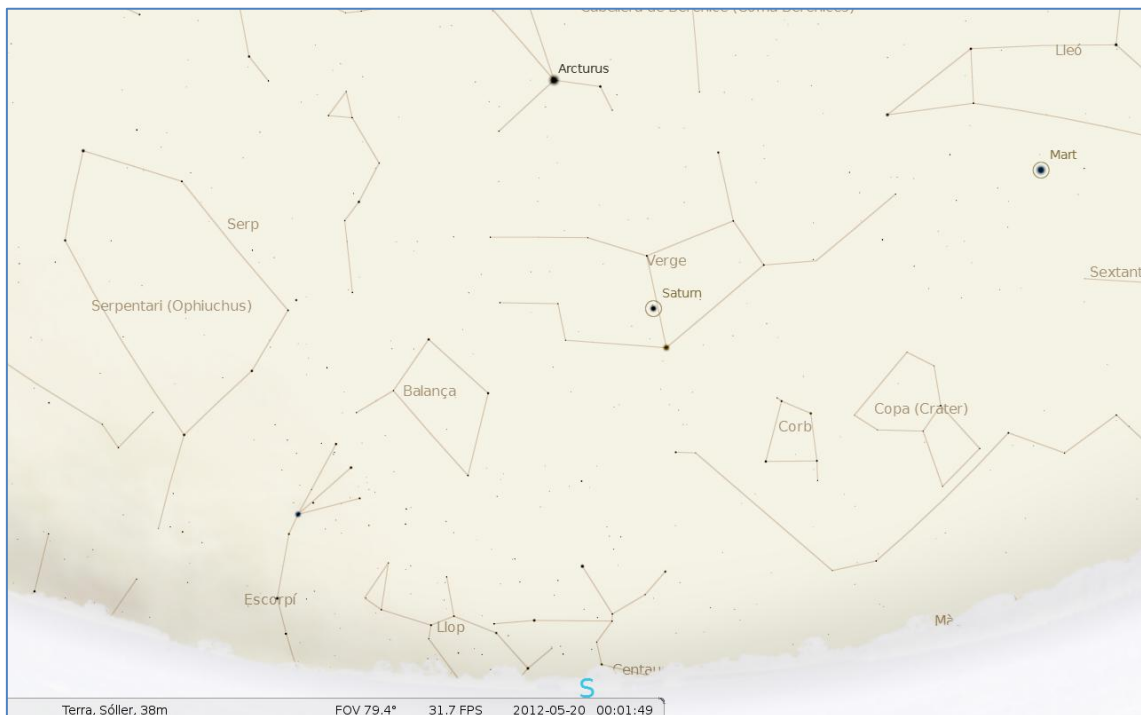
Cap a les 22h Temps Universal, és a dir, cap a mitjanit, el cel de l'oest se'ns presenta de la següent manera:

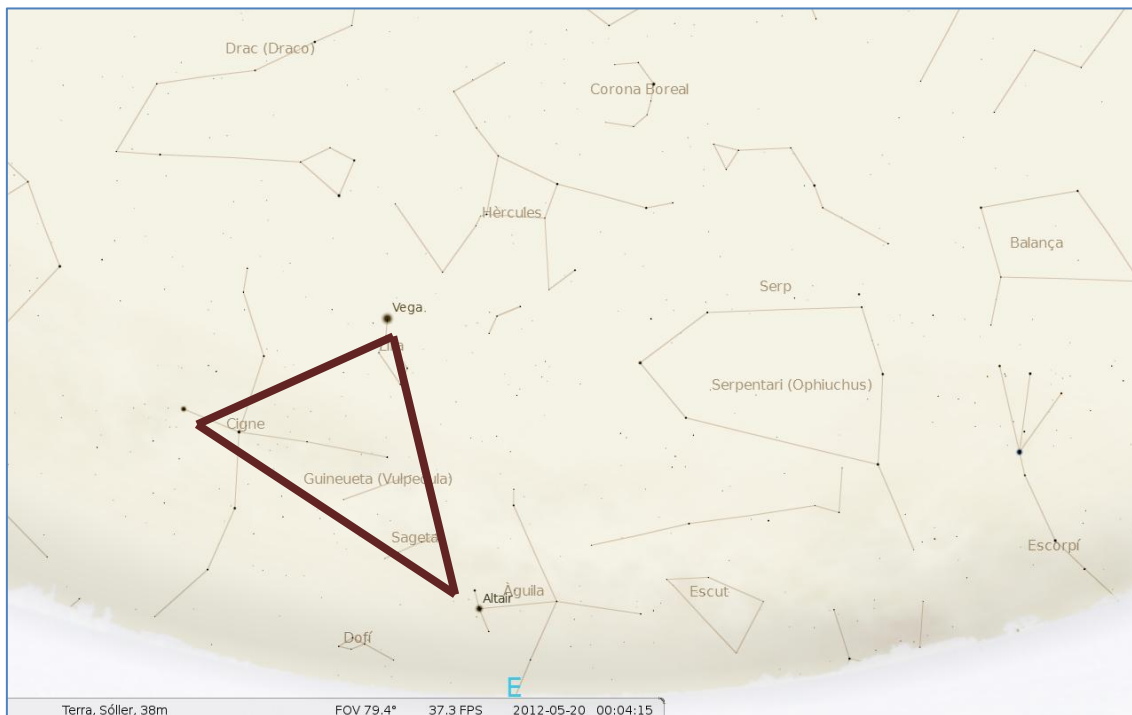
Les constel·lacions hivernals ja s'han post, a excepció de una part mínima de Cotxer (**Auriga**) i Bessons (**Gemini**). Tot i això, estan tan meridionals que serà molt difícil veure-les. Baixant cap a la posta, ben passat el meridià, ens queda el Cranc (**Cancer**) molt baix i Lleó.

Cap al sud: Spica (α **Virgo**) ha passat el trànsit, per la qual cosa tenim cap aquesta hora el millor moment per observar Saturn, que està situat just a sobre d'aquest estel.

Ja passant cap a l'oest tenim la resta de constel·lacions primaverals, mentre que cap a l'oest ja disposem de la majoria de les estiuenques. Podem, fins i tot, veure algunes de les estrelles de la constel·lació de Centaure, molt baixes cap el sud però fàcilment recognoscibles. Concretament podem veure Menkent (θ **Centauri**), arran d'horitzó pràcticament en línia recta des d'Spica. També podem veure la major part de la constel·lació del Llop (**Lupus**), just a la dreta d'Antares (α **Scorpius**). És el moment de contemplar aquestes constel·lacions australs, ja que més endavant deixaran de ser visibles.

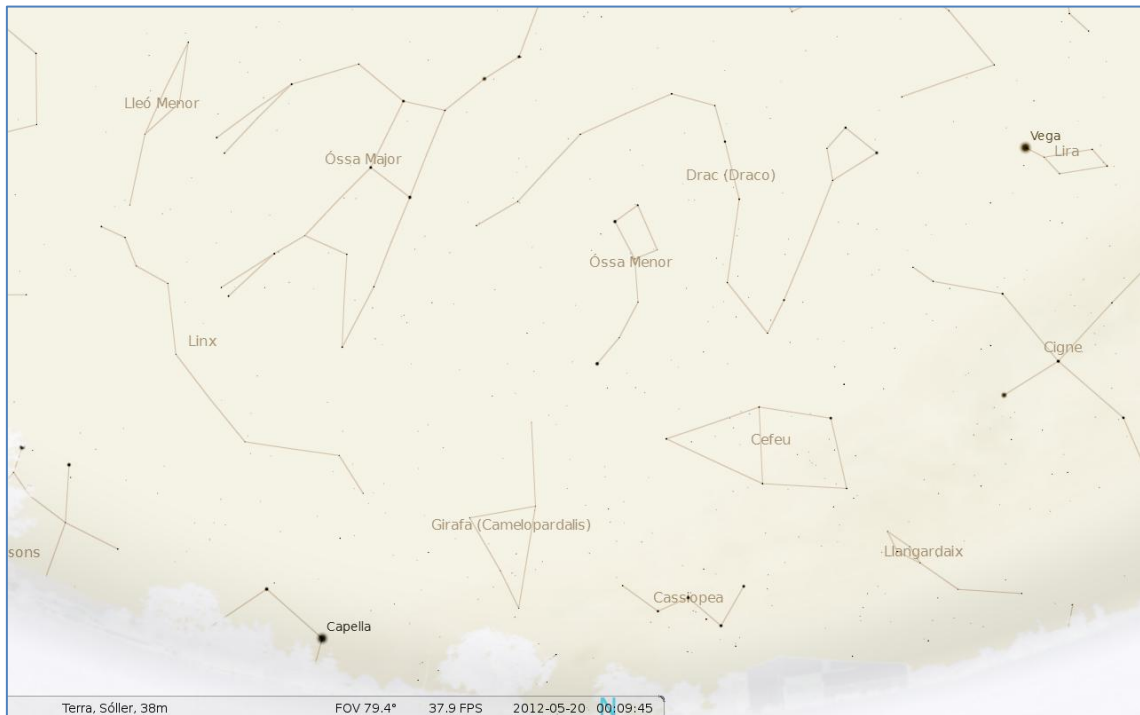
I cap a l'est, a mitjanit, ja tenim el triangle d'estiu sobre els nostres caps. Ja podem veure els tres estels que el formen: **Vega** (α *Lirae*) i **Deneb** (α *Cygnis*) i **Altair** (α *Aquilae*). Podem dir que tenim a la volta celest tot el cel d'estiu.

Hi són quasi bé totes: les zodiacals estiuenques Balança (**Libra**) i Escorpi (**Scorpius**); i les d'estiu Hèrcules, Lira, Serpens, Cigne i Aquila.

Ens queden únicament per veure la cua de l'escorpi (**Scorpius**) i la constel·lació de Sagitari (**Sagittarius**), on hi ha el centre de la Via Làctia. Però per veure-les haurem d'esperar encara una mica.

Pel què fa a les constel·lacions circumpolars, cap a mitjanit presenten aquesta formació rodejant la polar:

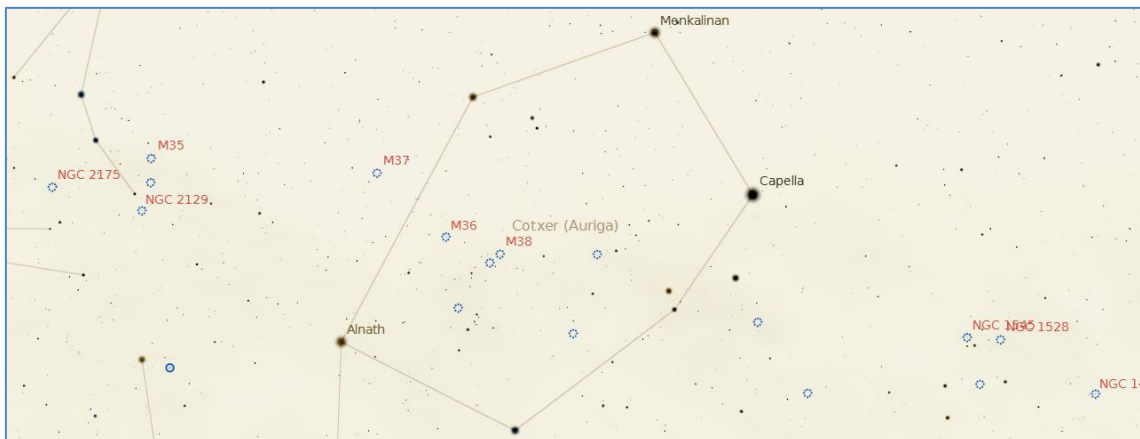
Cassiopea ens presenta la seva posició més septentrional, essent pràcticament impossible veure-la tan aferrada a l'horitzó. Tant Drac com l'Óssa menor es veuen perfectament, i és un bon moment per enfocar els telescopis cap a les galàxies de la gran Ossa.

Objectes de cel profund

Els objectes Messier que tenim disponibles són els primaverals i els estiuencs. Els d'hivern es posen molt prest i els de tardor encara surten molt tard, avançada la nit. Així doncs, tenim el cel típic primaveral i d'estiu.

OBJECTES D'HIVERN

La única constel·lació de la qual es poden apreciar encara alguns dels seus *Messiers* és el Cotxer (**Auriga**), dins la qual en podem trobar tres: **M36**, **M37** i **M38**. De tota manera, degut a que aquesta constel·lació es posa molt prest, seran objectes difícils de trobar.

Tots tres són cúmuls oberts, i estan situats cap al centre de la constel·lació.

M36: Cúmulo Oberto de M.A. +6, a una distància d'uns 4.100 A.L.

RA/DE: 05h36'06" // 34°08'00"

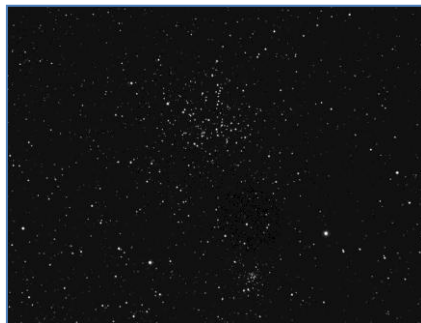
M37: Cúmulo Oberto de M.A. +5,6, a una distància d'entre uns 3.600 i 4.700 A.L.

RA/DE: 5h52'24" // 32°33'00"

M38: Cúmulo Obert de M.A. +6,4, a una distància d'uns 4.200 A.L.

RA/DE: 5h28'42" // 35°50'00"

Objectes de Cel Profund a la constel·lació de Cranc (**Cancer**)

Destaquem el Pessebre (M44), un Cúmulo Obert més brillant que els estels principals de la constel·lació.

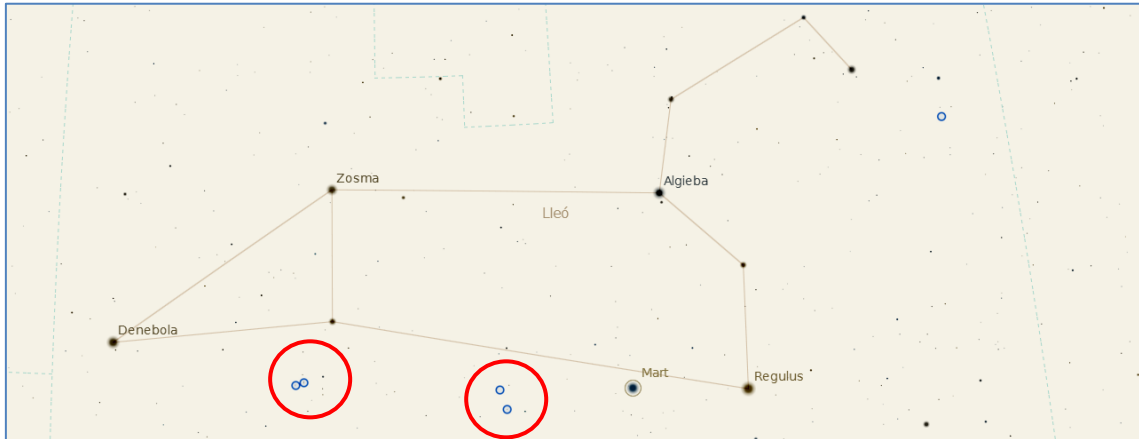
El Pessebre (M44), Cúmulo obert de M.A. +3,10 situat a uns 577 A.L.

RA/DE: 8h40'06" // 19°59'00"

OBJECTES DE PRIMAVERA

Objectes de Cel Profund de la constel·lació de Lleó (*Leo*)

En destaquem cinc: l'anomenat "trio de Leo" (**M65**, **M66** i **NGC3628**), tres galàxies que visualment són bastant properes, i el grup **M95-M96**, també dues galàxies visualment properes.

Situació del "trio de Leo", a l'esquerra; i del grup M95-96, a la dreta.

El grup d'M66, o triplet de Leo, són tres galàxies d'una M.A. al voltant de $+9 - +9,50$, a una distància aproximada d'uns 35 milions d'A.L.

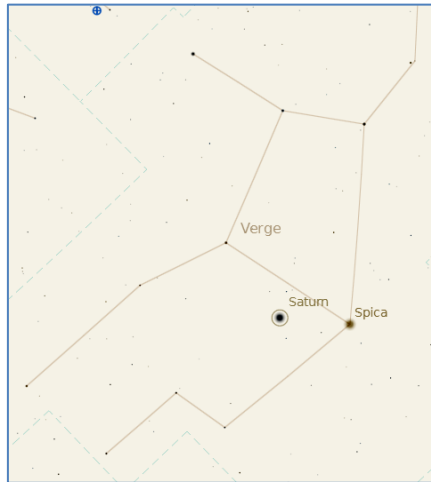
RA/DE d'M66: $11^{\text{h}}20'11''$ // $12^{\circ}59'00''$.

M95-96 són dues galàxies de M.A. $+9,20$ i $9,30$ respectivament, a uns 38 i 39 milions d'A.L. RA/DE: $10^{\text{h}}46'48''$ // $11^{\circ}49'00''$.

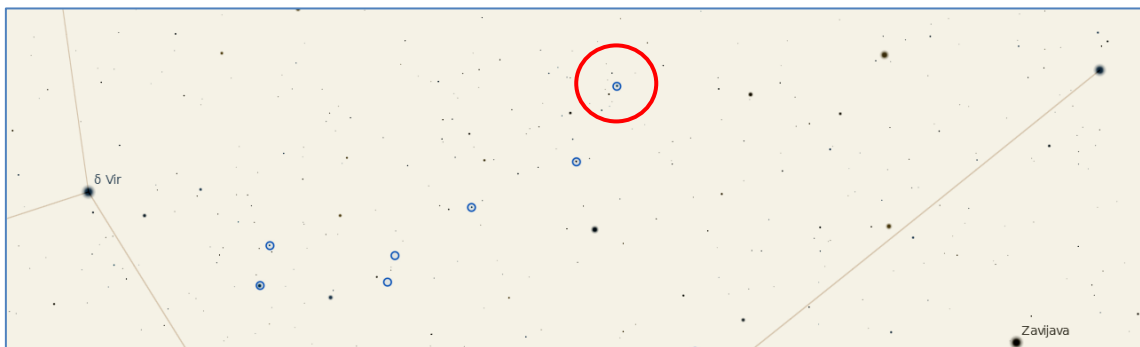

Objectes de Cel Profund de la constel·lació de la Verge (**Virgo**)

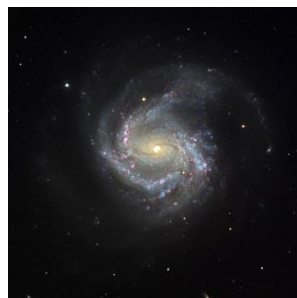
A la constel·lació de la Verge hi podem veure tota una sèrie de galàxies, pertanyents a l'anomenat Cúmulo de Verge². En destacarem set (**M61**, **M49**, **M86**, **M87**, **M89**, **M60**, i **M104**), de les quals una (**M104**) no pertany a aquest cúmulo.

M61:

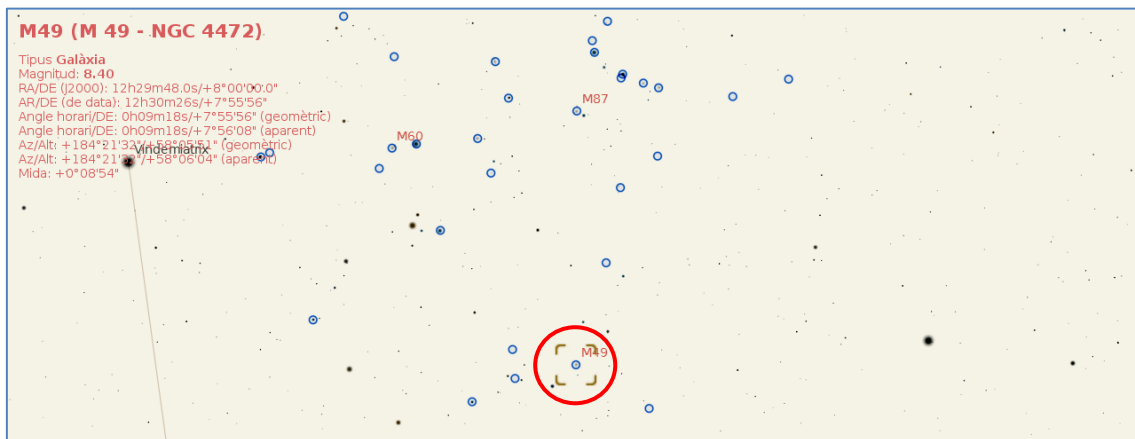
Situació de la galàxia, entre els estels δ Vir i Zavijava, β Vir.

M61 és una galàxia espiral de M.A. +9,70 situada a 60 M d'A.L. RA/DE: 12h21'54" // 4°28'00"

² Recordem que el Cúmulo de Verge és una agrupació de galàxies les quals també formen part del Supercúmulo local, que inclou tant la Via Làctia com Andròmeda. Aquest cúmulo es troba a uns 60 milions d'A.L. i es la veiem precisament dins d'aquesta constel·lació.

M49:

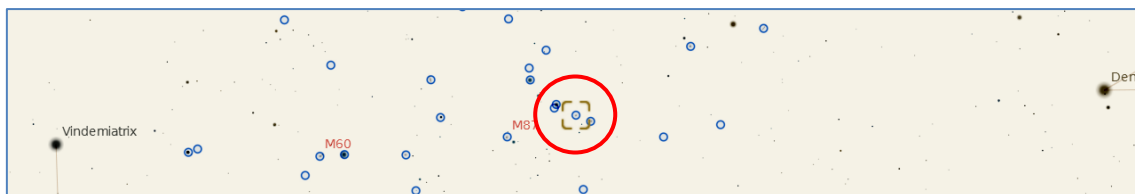

Aquesta galàxia la més brillant del Cúmul.

M49, Galàxia el·líptica de M.A. +8,4. Situada a una distància de 60 M d'A.L. RA/DE:
12h29'48" // 8°00'00"

M86:

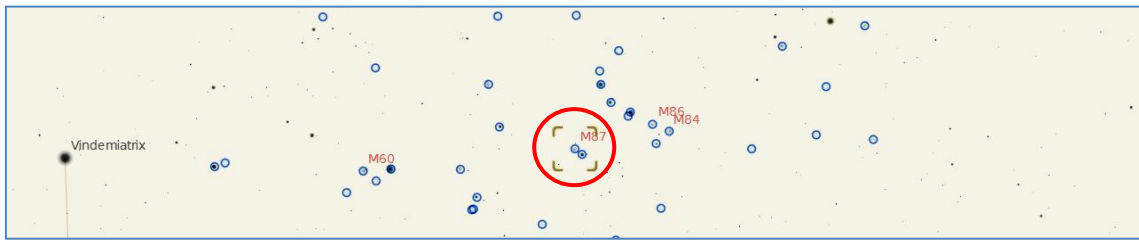

M86 està situada entre Vindemiatrix (εVir) i Denèbola (βLeo)

M86, Galàxia lenticular de M.A. +9,20. Situada a una distància d'uns 56M d'A.L. RA/DE:
12h26'12" // 12°47'00"

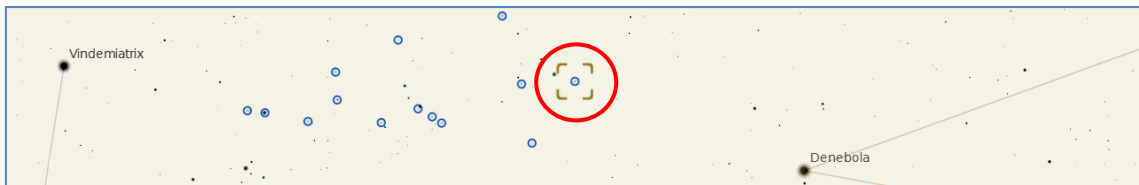
M87:

M87 és una galàxia el·líptica de M.A. +8,60. Situada a una distància de 16 Mps. RA/DE: 12h30'48" // 12°24'00"

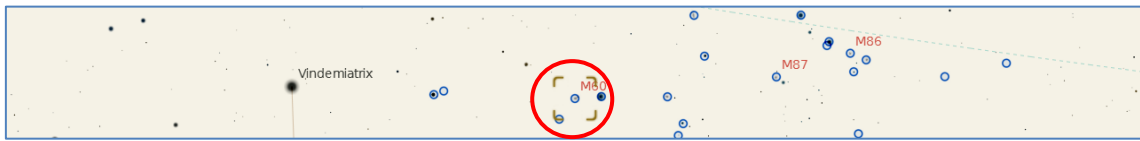
M98:

M98 és una galàxia el·líptica de M.A. +10,10 situada ja dins *Coma Benerice* entre els estels Vindemiatrix (ϵ Vir) i Denèbola (β Leo), a una distància d'uns 60 M d'A.L. RA/DE: 12h13'48" // 14°54'00".

M60:

M60 és una galàxia el·líptica de M.A. +8,80 i situada a uns 60 M d'A.L. RA/DE: 12h43'42" // 11°33'00"

M104:

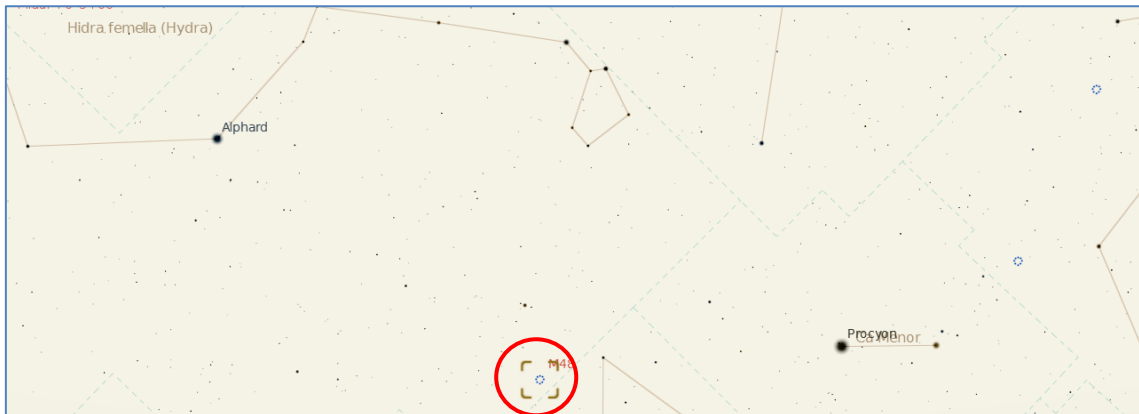

M104 o la *galàxia del capell* és una galàxia espiral situada a uns 28M d'A.L. Des de la Terra es veu de perfil. Té una M.A. de +8,30. Està situada entre Spica (α Vir) i Algorab (δ Crv). RA/DE: 12h40'00" // -11°37'00".

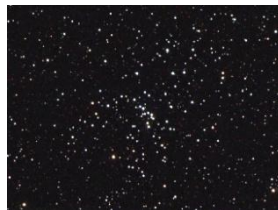
Objectes de Cel Profund a la constel·lació d'**Hydra**:

A aquesta constel·lació hi trobem un cúmul obert: **M 48**.

Aquest cúmul obert es troba ja molt baix a mitjanit, per la qual cosa serà difícil d'observar.

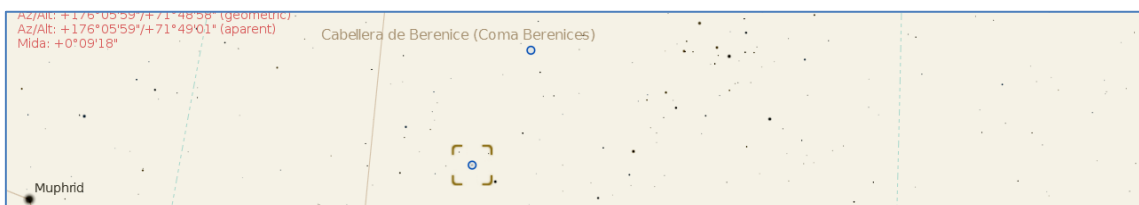
M48 és un cúmul obert de M.A. +5,5 i a una distància d'uns 1500 A.L. Situat entre Al·fard (αHya) i Procyon (αCMi). RA/DE: 7h39'17,9" // 5°13'26".

Objectes de cel profund a la constel·lació de **Coma Berenices** (Cabellera de Berenice)

Aquesta constel·lació comparteix part del cúmul de Verge. Així, hi podem trobar galàxies com **M64**, **M85** o **M88**, juntament amb algun objecte més com el cúmul globular d'**M53**.

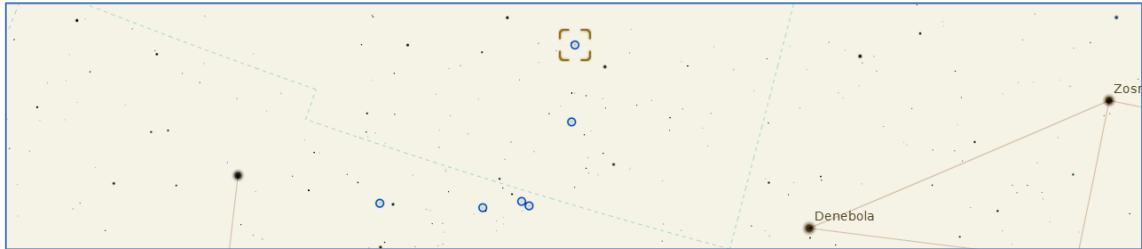
M64:

M64 o la *galàxia de l'ull negre* és una galàxia espiral barrada de M.A. +8,50. Situada a uns 17 M d'A.L. Situada aproximadament entre Muphrid (ηBoo) i Denèbola (βLeo). RA/DE: 12h56'42" // 21°41'00"

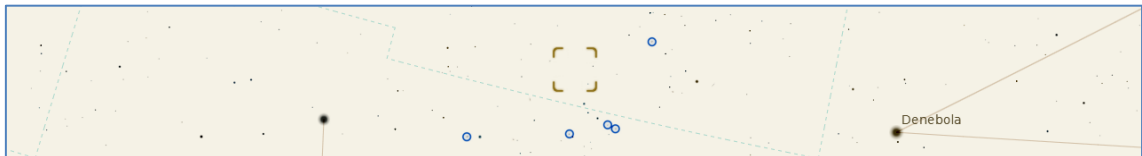
M85:

M85 és una galàxia lenticular que forma part del Cúmulo de Verge, a uns 60 M d'A.L. i amb una M.A. de +10. RA/DE: 12h25'24" // 18°11'00"

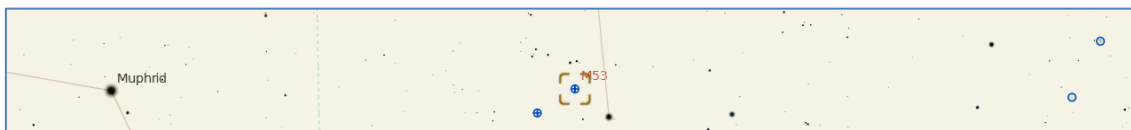
M88:

M88 és una galàxia espiral de M.A. +10,4 situada a uns 47 M d'A.L. entre els estels *Denébola* (β Leo) i *Vindemiatrix* (ϵ Vir). RA/DE: 12h32'00" // 14°25'00".

M53:

M53 és un cúmul globular situat al costat de β Com, de M.A. +7,70 i situat a uns 60.000 A.L.

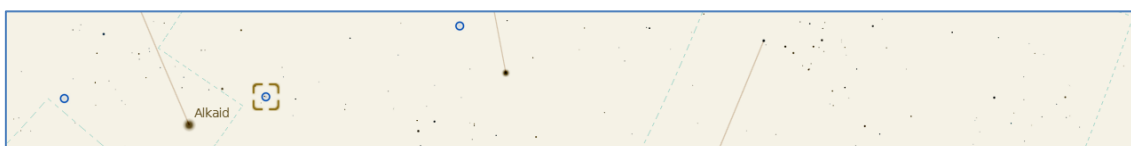
AR/De: 13h12'54" // 18°10'00"

Objectes de Cel profund a la Constel·lació dels cans llebrers (***Canes Venatici***):

Dins la constel·lació de *Canes Venatici* hi ha molts objectes de cel profund, ja que és una zona bastant pobre d'estels brillants; amb la qual cosa destaquen un parell de galàxies properes al Cúmul de Verge (**M51** i **M63**) i un cúmul globular (**M3**):

M51 (*galàxia del remolí*):

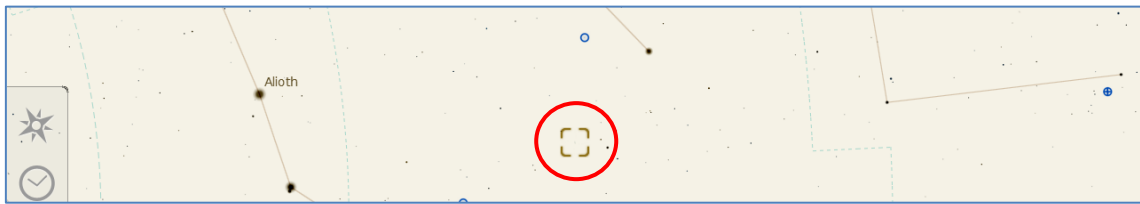

M51 és una galàxia espiral de +8,40 de M.A. i a uns 6,5 M d'A.L. de distància. RA/DE: 13h29'54" // 47°12'00".

Aquesta galàxia és relativament fàcil de trobar degut a la seva posició, just al costat d'Alkaid (η UMa) tot i pertànyer a la constel·lació de *Canes*.

M63:

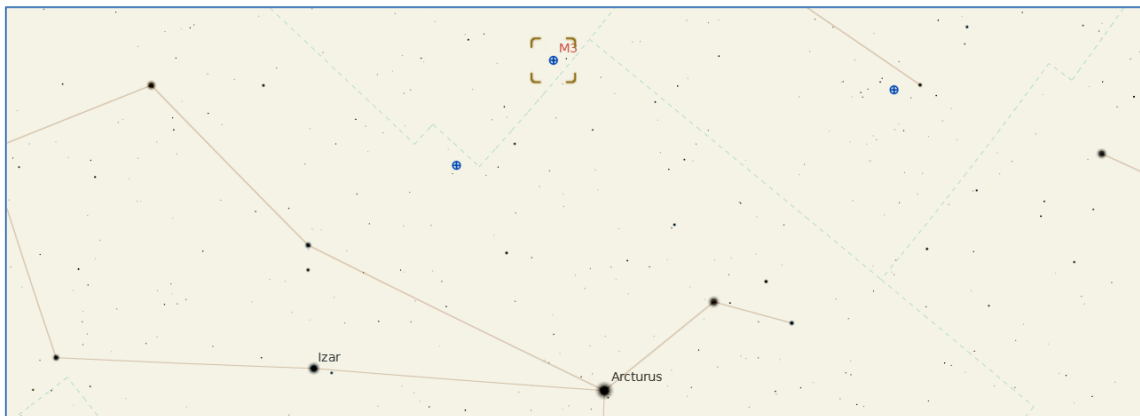

M63 (*galàxia del gira-sol*) és una galàxia espiral de M.A. +8,60 situada a uns 40 M d'A.L.. RA/DE: 13h15'48" // 42°02'00".

Aquesta galàxia està situada entre Alkaid (η UMa) i Cor Caroli (α CVn).

M3:

M3 és un cúmul globular de M.A. +6,40 i a una distància de 33.900 A.L. RA/DE: 13h42'12" // 28°23'00".

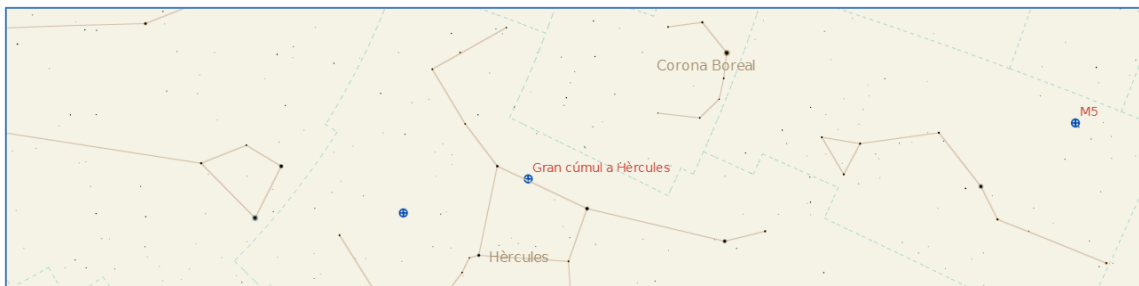
Aquest cúmul està localitzat entre les constel·lacions del Bover (*Bootes*), *Coma Benerice* i *Canes Venatici*. Està situada a la dreta d'Arcturus (una mica més al nord).

A partir de mitjanit (hora local) ja tenim ben amunt al cel la majoria de les constel·lacions estiuenques. Així, podem ja definir perfectament Hèrcules, Corona Boreal, *Serpens Cauda*, *Ophiuco*, *Serpens Caput*, *Lira*, *Escorpí*, *Cigne* i *Àguila*. Encara no és el cel d'estiu pròpiament dit però falten poques constel·lacions per aparèixer. Aquests són alguns dels objectes que podem trobar-hi:

A Hèrcules: els cúmuls globulars **M13** i **M92**.

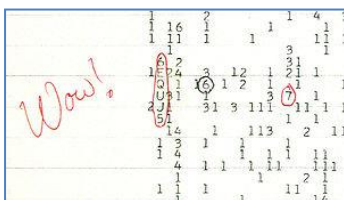
M13:

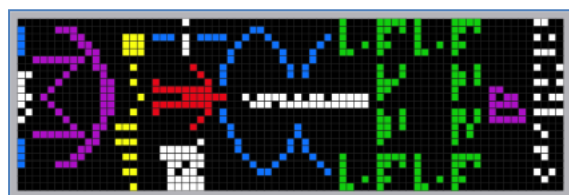
M13 és un cúmul globular de M.A. +5,90 situat a una distància d'uns 25.000 A.L. , que conté entre 500 i 800 mil estels i amb un radi d'uns 73 A.L. RA/DE: 16h41'42" // 36°28'00".

Com a curiositats científiques, cal dir que des d'aquest cúmul globular hem rebut la única senyal de ràdio que pot ser d'origen extraterrestre que es coneix: la senyal "Wow!", a l'any 1977. Pocs anys abans, l'any 1974, s'hi va enviar l'anomenat "missatge d'Arecibo": un missatge de ràdio dissenyat per –entre altres- Carl Sagan i Frank Drake.

Senyal "Wow!"

Missatge d'Arecibo

M92:

Aquest és un cúmul globular de M.A. +6,50, situat entre el cap del Drac i el cos d'Hèrcules. RA/DE: 17h17'06" // 43°08'00"

A *Serpens Cauda* hi podem trobar el cúmul globular **M5**.

M5:

M5 és un cúmul globular de M.A. +5,80 situat a mig camí entre Spica (α Vir) i Unukalhai (α Ser). RA/DE: 15h44'16,1" // 6°25'32".

A **Ophiuco** podem trobar set cúmuls globulars més: **M10**, **M12**, **M62**, **M19**, **M107**, **M9** i **M14**.

M10 i M12:

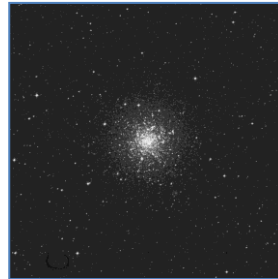
M10 és un cúmul globular de M.A. +6,60 situat cap el centre de la constel·lació. RA/DE: 16h57'06" // -04°06'00"

M12 és un altre cúmul globular de M.A. +6,60 (igual que M10).

RA/DE: 16h47'12" // -1° 57'00"

M10

M12

M62 i M19:

M62 està situat a mig camí entre **Antares** (α *Scorpii*) i **Shaula** (λ *Scorpii*). Aquest estel és un dels dos de la cua de l'escorpi.

Té una M.A. de +6,60. RA/DE: 17h01'12" // -30°07'00"

M19 es troba a mig camí entre **Antares** i θ Oph (la pateta del Serpentari). M.A. +7,20. RA/DE: 17h02'36" // -26°16'00".

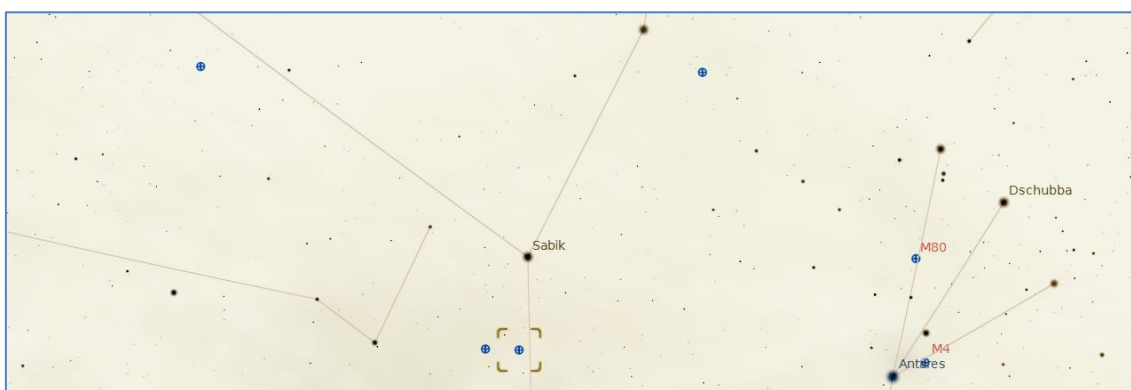

M62

M19

M9 i M107:

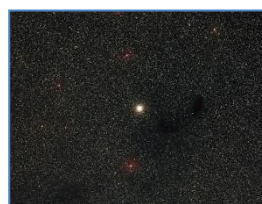

M107 està situat a la dreta de Sabik (η Oph). M.A.: +7,90. AR/DE: 17h19'12" // -18°31'00".

M9 està a sota ζ Oph , o traçant una línia recta des de Dschubba (δ Sco). M.A.: +8,10. AR/DE: 16h32'30" // -13°03'00".

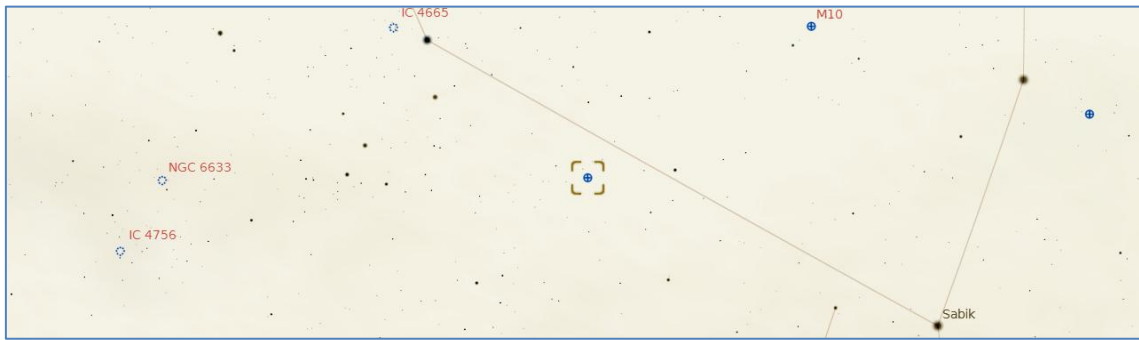

M107

M9

M14:

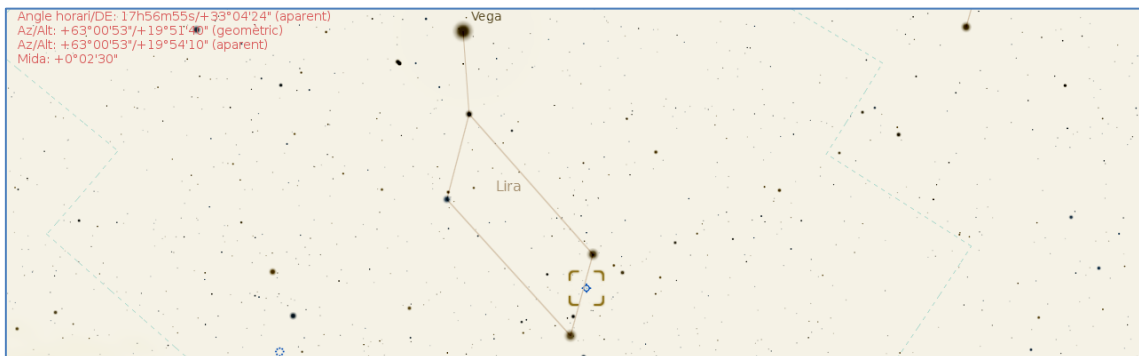
M14 està situat entre Sabik (η Oph) i Cebalrai (β Oph). Té una M.A. de +7,60. AR/De: 17h27'36'' // -3°15'00''.

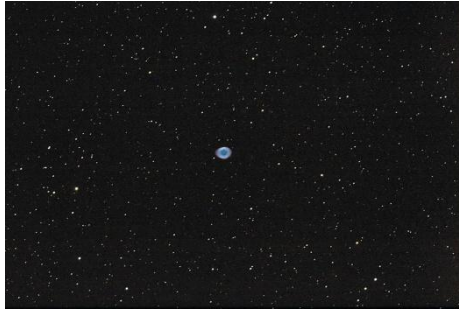
M14

A Lira

M57:

M57 és una nebulosa planetària de M.A. +9 (difícil d'observar). RA/DE: 18h53'36'' // 33°02'00''.

A Escorpí

Aquesta constel·lació estiuenca, considerada la “reina” de l’estiu en contraposició a Orió³, que es el “rei” de l’hivern; conté nombrosos objectes de cel profund. Però encara es prest per poder-la contemplar en el seu màxim esplendor, que serà cap al mes de juliol. Així i tot, podem veure –sempre molt baixos a l’horitzó– dos objectes de cel profund dins el cap de l’escorpí: **M4** i **M80** (ambdós són cúmuls globulars).

M4 està situat just al costat dret d’*Antares* (α Sco), el que fa que sigui difícil de trobar. M.A.: +5,90. AR/DE: 16h23’36’’ // -26°32’00’’

M80 està una mica més allunyat, a mig camí amb *Acrab* (β Sco). M.A. +7,20. AR/DE: 16h17’00’’ // -22°59’00’’.

M4

M80

³ De fet l’escorpí fou el responsable de la mort del gegant Orió, i per aquest motiu Zeus el col·locà a la volta celest. Però ho feu de tal manera que Orió mai trobàs el seu executor. Així, és impossible veure al cel les dues constel·lacions en una mateixa nit.

A *Cygnus*

A aquesta constel·lació, part important del triangle d'estiu, hi trobam dos cúmuls oberts: **M29** i **M39**. També trobem a la zona pròxima de Cygnus el cúmul globular **M56**, que tot i pertànyer a la constel·lació de *Lira* es troba molt més a prop del Cigne.

M29:

M29 és un cúmul obert situat a uns 4.000 A.L. i d'uns 10 milions d'anys d'edat. M.A.: +6,60. AR/DE: 20h23'54" // 38°32'00".

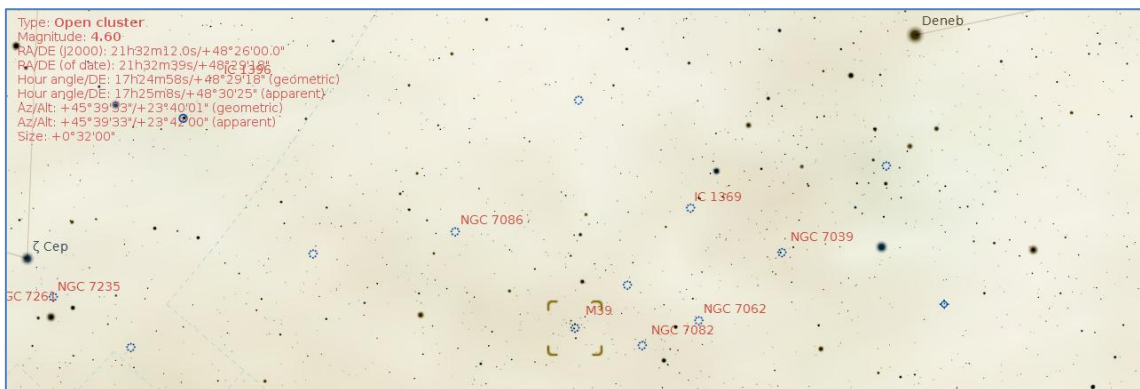

M29

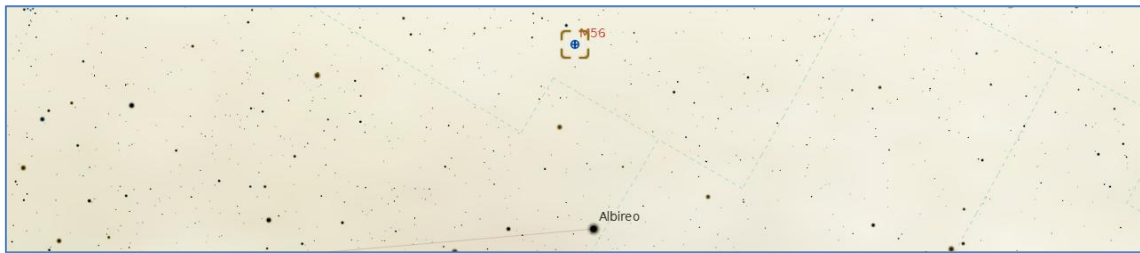
M39

M39:

M39 és un cúmul obert situat a només 970 A.L i té una edat de 270 milions d'anys. M.A.: +4,60. AR/DE: 21h32'12" // 48°26'00".

M56:

Situat al mig de Lira i Albireo (β Cyg), M56 es un cúmul globular de M.A. +8,30 (feble).
AR/DE: 19h16'36" // 30°11'00".

M56

Per acabar amb aquesta constel·lació, i sense ser un objecte de cel profund, cal remarcar l'estel doble Albireo (β Cyg) que visualment és tot un espectacle. Està situat al cap del Cigne volant cap l'est, just al peu de la creu que forma la constel·lació.

Albireo, M.A. +3,35. RA/DE: 19h20'43,3" // 27°57'35".

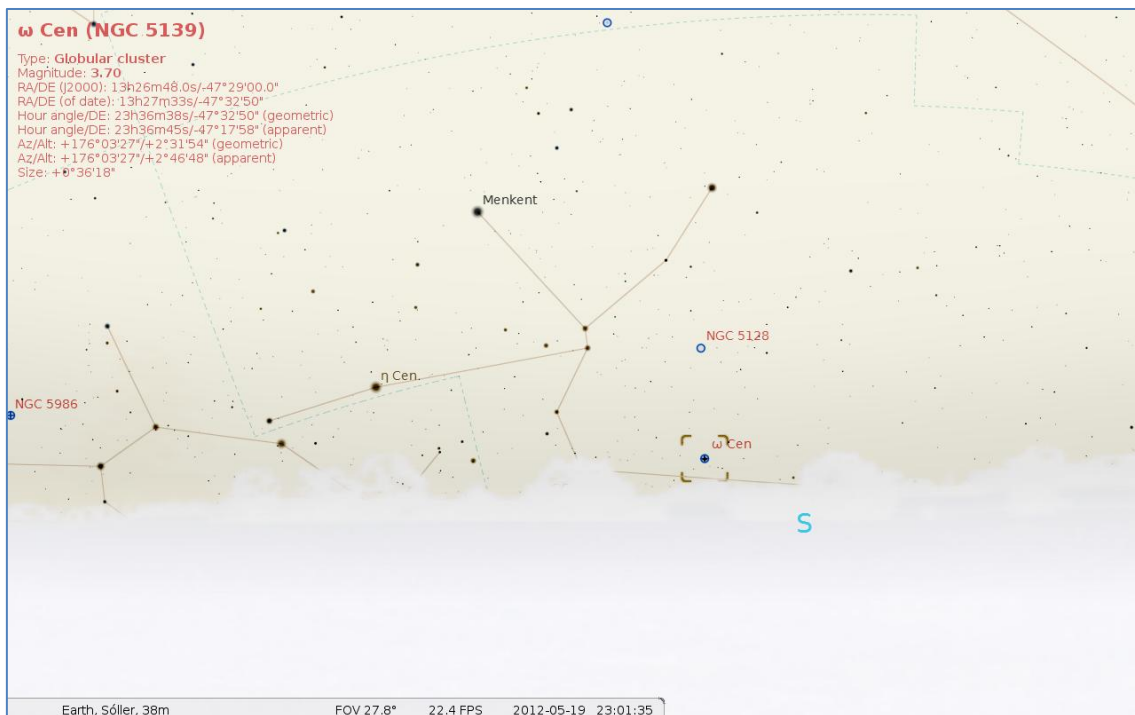

Objectes **australs** al límit de la visualització:

Tot i que tots els objectes pertanyents a Balança, Escorpí, Verge (gran part), Corvus, Copa, Hidra i pràcticament mig Serpentari estiguin dins l'hemisferi austral, hem de destacar alguns objectes de cel profund que no es veuen habitualment des de la nostra latitud per pertànyer a un cel molt més austral del que podem gaudir des de la nostra latitud. Així, a finals de maig tenim l'oportunitat d'observar el Gran Cúmulo Globular de **Centaure**, que es farà visible just sobre l'horitzó sud (recomanem tenir el mar cap al sud, així l'horitzó serà ideal) entre les 23 i les 00 h (hora local).

Aquest Cúmulo globular té denominació d'estel: ω Cen (NGC5139). Està format per estels de magnitud +11,0 i està situat a uns 17.000 anys llum de la Terra. El seu diàmetre és de 36'.

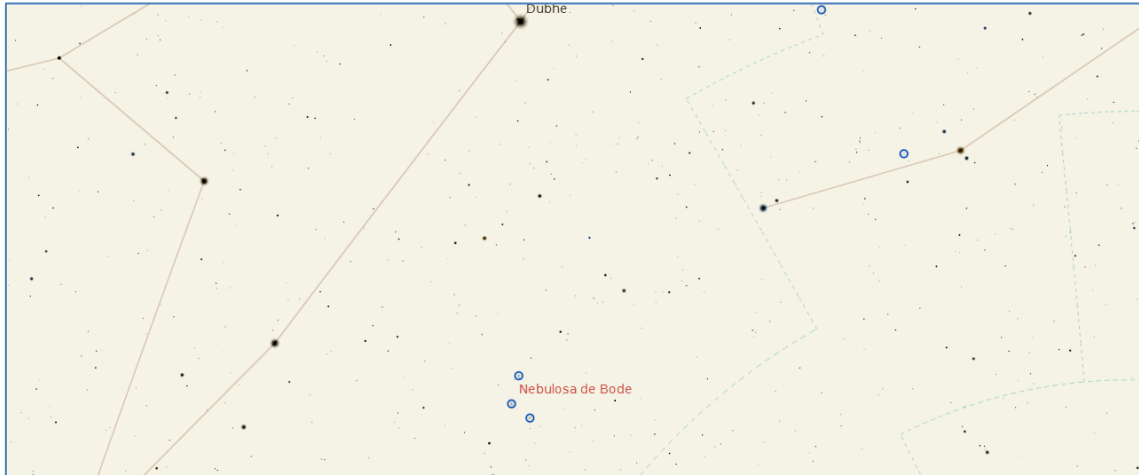
M.A.: +3,52. AR/DE: 13h26'48" // -47°29'

OBJECTES CIRCUMPOLARS

A **Ursa Major** trobem fins a tres galàxies: **M81**, **M82** i **M101**.

M81 – M82:

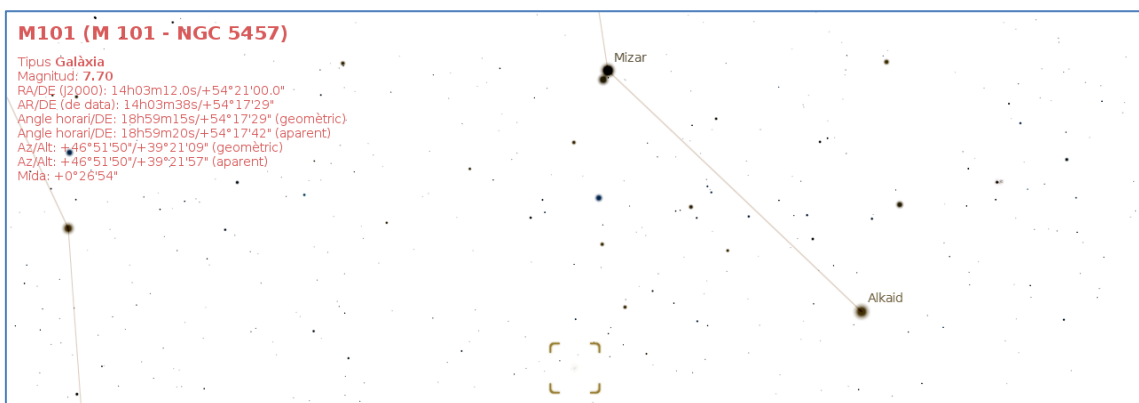

Aquestes dues galàxies estan relativament aprop. **M81** és una espiral a un 12M d'A.L. mentre que **M82** és una irregular a uns 11,5 M d'A.L. M.A (M81) +6,90. (M82) +8,40.

RA/DE (M81): 9h55'36" // 69°04'00", (M82): 9h55'48" // 69°41'00"

M101:

M101(la *galàxia del molinet*) forma un triangle isòsceles (pràcticament) amb Mizar (ζUMa) i Alkaid (ηUMa). M.A. +7,70. RA/DE: 14h03'12" // 54°21'00".

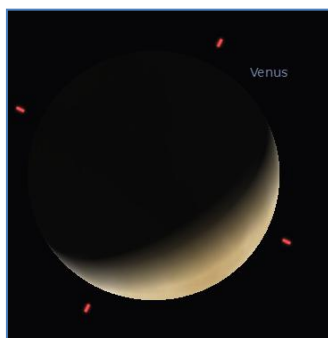
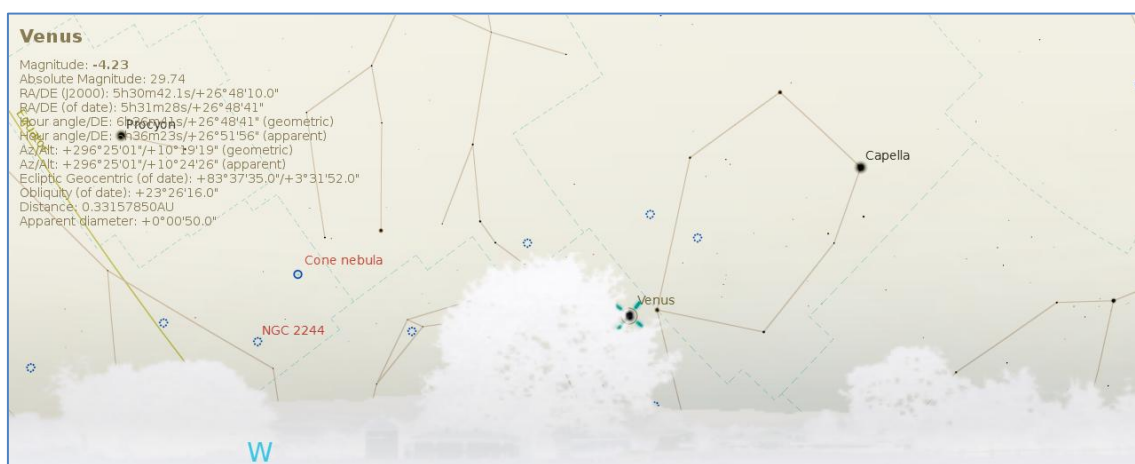

Planetes (2012)

Aquest mes de maig podem gaudir de fins a tres planetes visibles durant les nits de primavera: Venus, Mart i Saturn.

Venus:

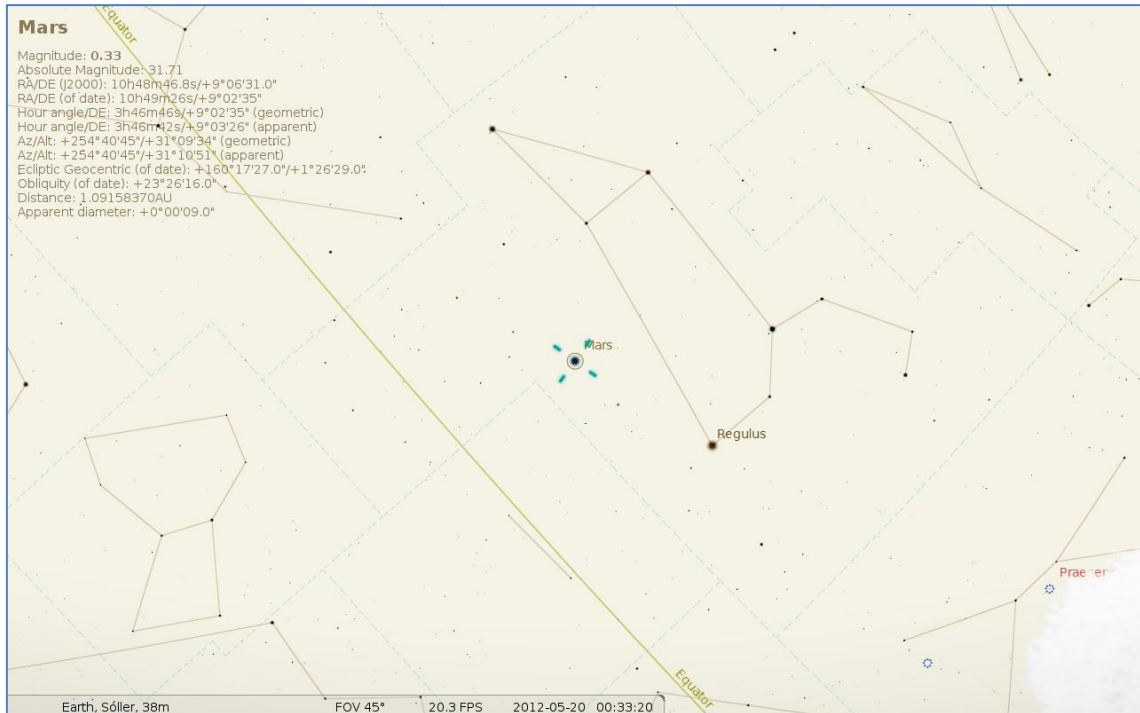
Molt brillant, magnitud -4,39. Està situat a la constel·lació de Taure i serà visible fins aproximadament les 22:00 (hora local).

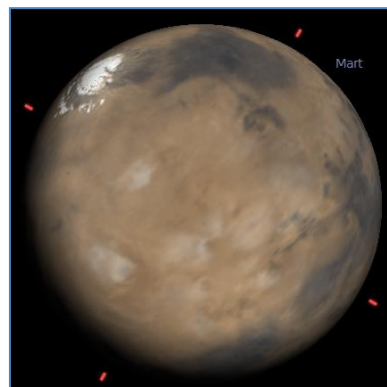
Fase de Venus per dissabte

Mart:

Mart serà visible des de la posta de Sol fins les 02:30 de la matinada aproximadament, i es molt fàcil de trobar ja que es troba a la constel·lació de Lleó i hi destaca com un punt rogenc molt intens. De fet Mart ha estat al seu periheli fa poc (març) i això fa que la seva visibilitat sigui, encara, excel·lent.

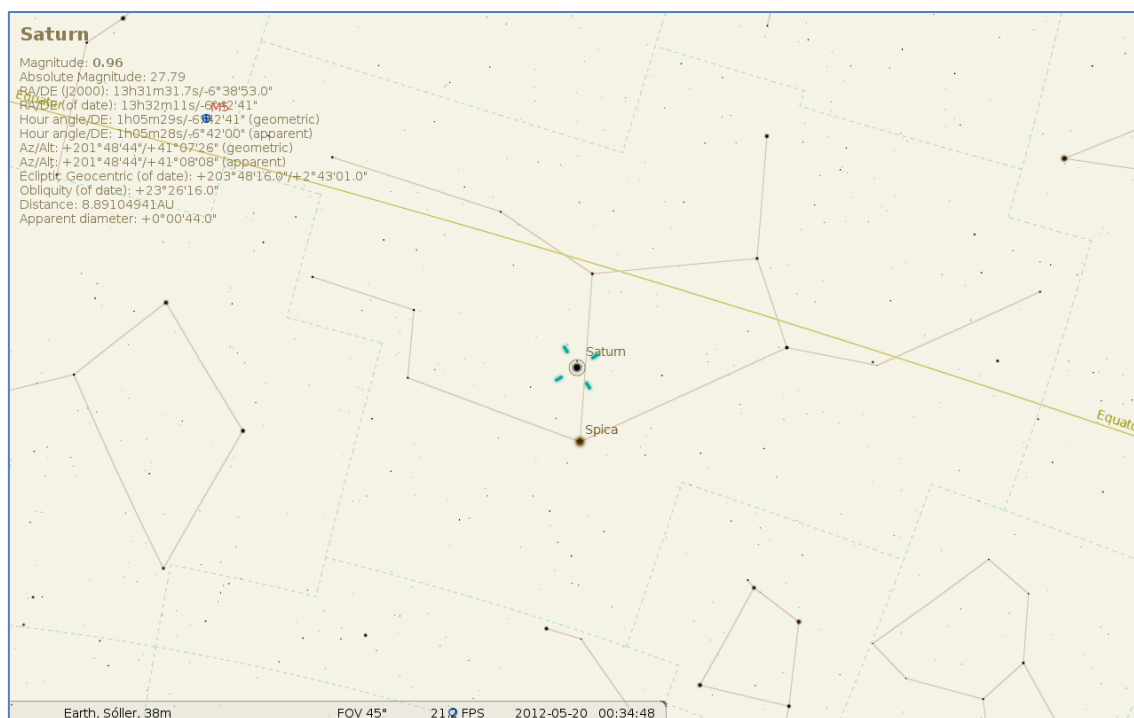
Amb bones condicions meteorològiques i amb un cel quiet podrem veure (si hi ha sort) el seu pol nord, tot i estar ara mateix a la primavera marciana.

Saturn:

El “*senyor dels anells*” es troba situat ben dins la constel·lació de Verge, al costat d’Spica (α Vir). Té una magnitud de +0,96 i es comença a veure just després de la posta de Sol. Per una bona visualització recomanem observar-lo o fotografiar-lo a partir de mitjanit.

Es veurà durant tota la nit, i tenim una bona ocasió per veure **Tità**, la més gran de les seves llunes, ja que estarà posicionada just a l’esquerra del planeta (M.A. +8,91).

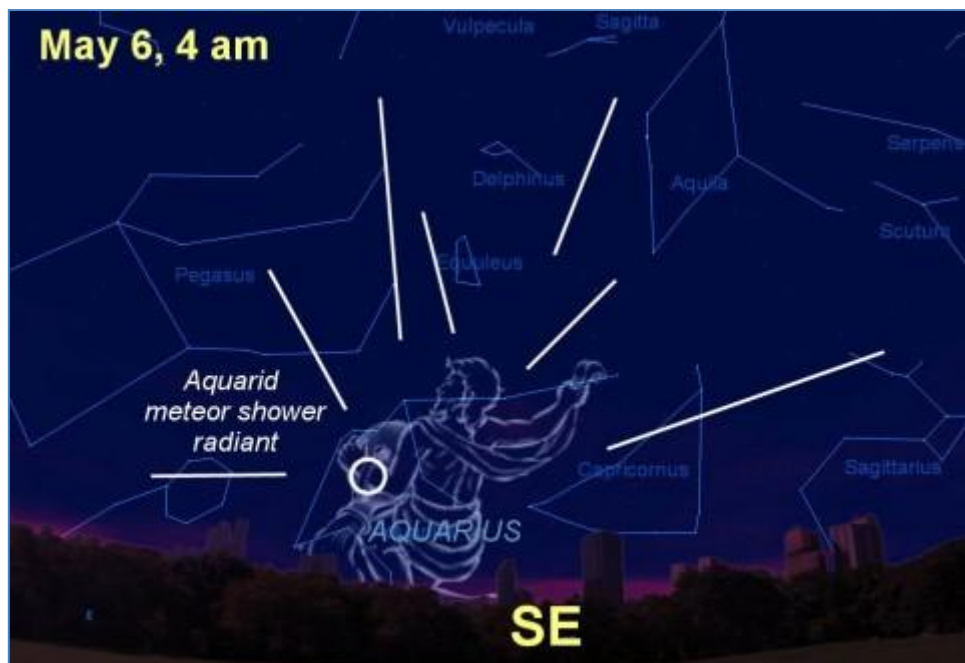
Situació de Saturn i les llunes més visibles.

Objectes menors

Aquest mes de maig ja hem gaudit d'una pluja d'estels: les **Eta-Aquàrides**. El seu màxim correspon a la primera setmana del mes, al dia 6 sobre les 4 de la matinada. La llàstima es que ha coincidit amb lluna plena, per la qual cosa ha estat difícil veure'n alguna, tot i tenir una THZ d'uns 20 meteors/hora.

Aquesta és la pluja d'estels més important de primavera, però la seva visualització es millor a l'hemisferi austral.

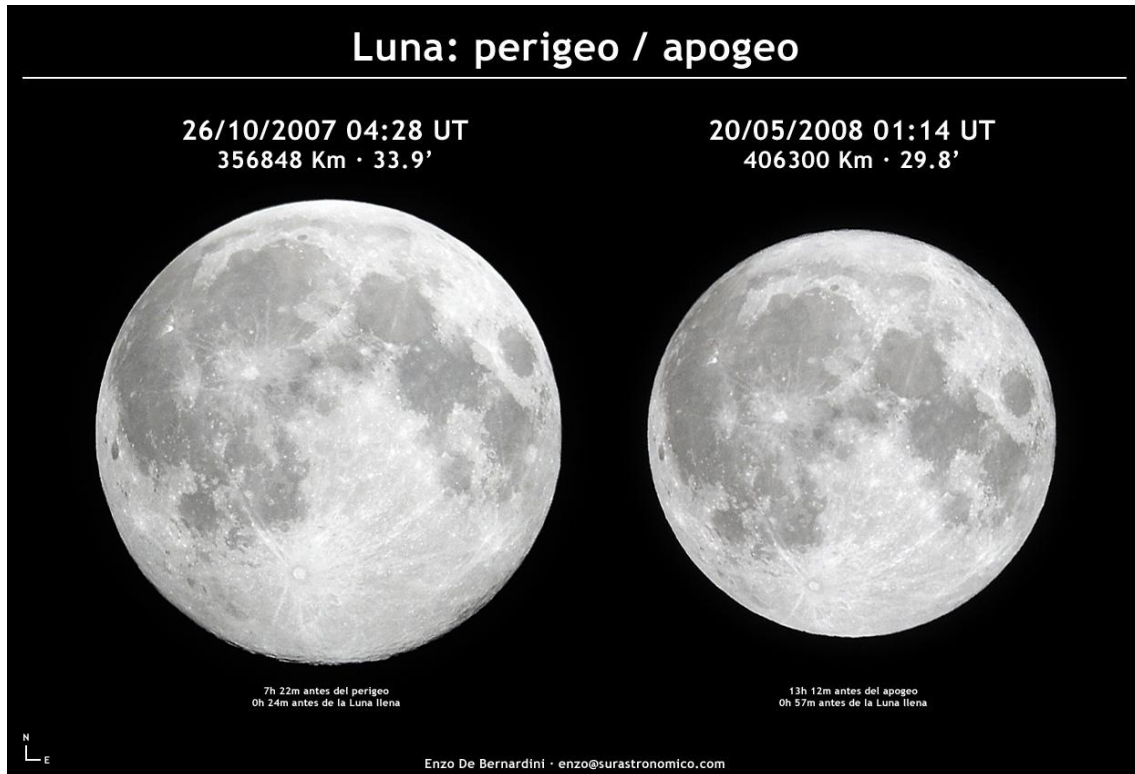
El seu radiant està situat a Aquari, i el seu origen el trobem en el cometa Halley (C/1861 G1)

Si voleu participar en el conteig de eta-aquàrides organitzada per l'IMO (*International Meteor Organization*) podeu descarregar-vos l'aplicació i les instruccions des de l'enllaç que trobareu a la secció "referències i enllaços".

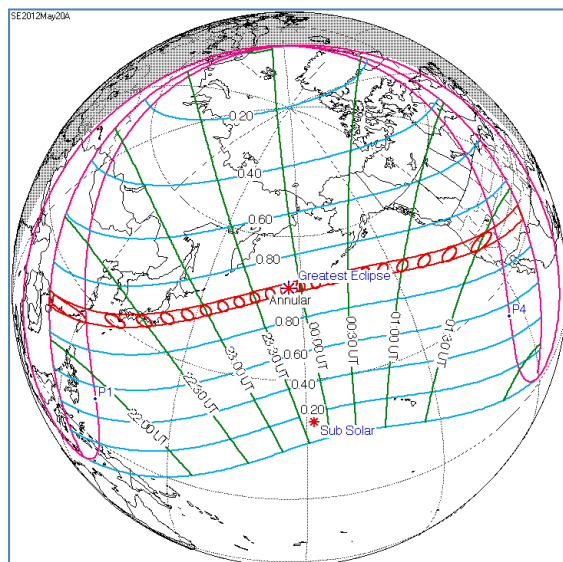
Lluna en perigeu

Aquest mes hem disposat també d'una "súper lluna". El dia 6 d'aquest mes el nostre satèl·lit es va posicionar a només a uns 356.000 kilòmetres (en perigeu s'allunya fins als 406.000).

Eclipsi anular de Sol

Dia 20 d'aquest mes es produirà un eclipsi anular de Sol, però des de la nostra posició no es podrà veure. El millor lloc per fer-ho serà el pacífic nord, a l'oest de les costes d'Alaska dins del Mar de Bèring davant les Aleutianes. El final de l'eclipsi serà visible des de la costa oest dels Estats Units.

- Aquesta guia de cel ha estat realitzada per Josep Marcús, secretari del Club Astronòmic Newton de Manacor (Mallorca).
- Totes les imatges han estat realitzades amb el programa Stellarium.
- Imatges dels objectes de cel profund: Viquipèdia.
- Imatges de senyal “Wow!” i missatge d’Arecibo: Viquipèdia.
- Imatge del radiant de les eta-aquàrides: spaceweather.

Enllaços utilitzats:

Objectes de les constel·lacions: <http://www.mallorcaweb.net/masm/indexcast.htm>

Pluja de les Eta-Aquàrides: <http://www.space.com/11583-meteor-shower-halleys-comet-eta-aquarids-skywatching.html> (anglès)

Missatge d’Arecibo: http://ca.wikipedia.org/wiki/Missatge_d'Arecibo

Senyal Wow!: http://ca.wikipedia.org/wiki/Senyal_Wow!

Conteig de Eta-Aquàrides (International Meteor Organization):
<http://www.imo.net/visual/report>

Imatge del perigeu lunar:
http://www.astrosurf.com/astronosur/galeria/Luna_perigeo_apogeo_1.htm

Informació sobre l’eclipsi Solar: <http://eclipse.gsfc.nasa.gov/OH/OH2012.html#SE2012May20A>